

[Helle Degn]

forespørgsel. Vi synes, det er spændende, at nogle vil gå nye veje og yde den ekstra indsats, der skal til, ligesom vi naturligvis også har den opfattelse, at der skal være orden i tingene, og at det er ubehageligt, hvis et eksperiment kan angribes for ikke at have orden i tingene.

De seneste forhold, som har haft pressens bevågenhed, har jo drejet sig om hjemsendelserne fra udlandet, og jeg opfatter det sådan, at der er tale om fuldstændig proportionsforvrængning. Når 10.000 unge sendes ud, er det jo et ganske stort eksperiment. Heraf er der så 367 elever, der har søgt om råd og hjælp hos danske myndigheder i udlandet. Det er urimeligt at fremstille det sådan, som fremskridtspartiet gør det. For det første proportionsforvrænger og dimensionsforvrænger man problemet, og for det andet giver man det udseende af, at skatteborgerne nu skal betale disse flyvebilletter hjem. Det er der jo ikke tale om; de unge betaler selv den udgift.

For det andet er der spørgsmålet om »Activ«s forlis. Det var en tragisk begivenhed, som vi selvfølgelig alle må beklage, og det har også givet mig anledning til at studere søforhøret i Nyborg tæt. Der er heller ikke her noget belæg for hr. Knud Linds synspunkter; der er ikke noget at hente. For os andre er der at sende det signal til Tvind, at sikkerhedsregler naturligvis må have en meget høj prioritet, og at sædvanlige sikkerhedsforskrifter naturligvis også gælder her, hvilket Tvind jo også selv er opmærksom på.

Jeg skal til slut henvise til vores bemærkninger sidste år i min ordførertale den 22. januar 1982.

Fremskridtspartiets dagsordensforslag må vi afvise.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Fru Helle Degn sagde, at de unge mennesker selv betaler. Det er ukorrekt. I et svar fra udenrigsministeren til mig den 8. december blev det oplyst, at ud af de 320 deltagere, der har været hjemsendt, er fordelingen således: forældre, andre pårørende eller den pågældende selv, der er 76, der har betalt, hjemkommunerne, der er 20, den offentlige sygesikring eller private forsikringer, der er 99, og Tvind har betalt for 125.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Over for de oplysninger er der ikke andre bemærkninger at gøre, end at det svarer til, hvad der i øvrigt sker. Sygesikring og andre aftaler, der er indgået, er også i dette tilfælde blevet overholdt, og der er ikke noget usædvanligt i den praksis.

Flemming Jensen (KF):

Først vil jeg naturligvis takke ministeren for redegørelsen og så sige, at i virkeligheden er det vel en smule trist, at vi nu igen skal debattere det, forespørgerne kalder Tvindimperiet, trist, fordi det er sket så mange gange før, og trist, fordi vi med rette er glade for den fri skolelovgivning, vi har her i landet. Men jeg skal føje til, at jeg forstår godt, med baggrund i det meget skrivi og den megen talen om denne betydelige koncern, at man hele tiden føler det rimeligt at være opmærksom på, hvad der sker, fordi det drejer sig om børn og unge.

I den forbindelse kunne jeg såmænd have lyst til at citere, hvad den radikale ordfører, hr. Ole Vig Jensen, sagde her i tinget den 22. januar 1982, sp. 548. Jeg citerer:

»Giver skoledriften anledning til vedvarende og berettiget kritik, og påfører skolerens virksomhed det øvrige samfund unødige vanskeligheder og problemer, så undergraver man en lovgivning, som er enestående i verden ... i retning af at sikre frihed og fri-sind.«

Jeg er meget enig i denne vurdering og skal ikke lægge skjul på den frygt, jeg nærer, når jeg betragter det opsøgende arbejde, Tvind udfører for at skaffe sig klienter. De brochurer, som udsendes, sætter vores største rejsearrangør i skyggen, og efter hvad der er oplyst over for mig, udnytter man dette materiale også som et led i commandoraid på skoler og andre steder, hvor man kan komme til det. Det kunne selvfølgelig være rimeligt nok, hvis der var tale om et salg fremstød over for voksne mennesker, men det er jo ofte nogle af de svageste, man vender sig til.

Selv om der er en voksende skepsis over for hele dette system blandt kommunerne, er det en kilde til undren for mig, at det kan være rimelig pædagogik, at man vil samle alle dem, der har problemerne. Man må næsten spørge sig selv, om vore børne- og ungdomsproblemer skal løses ved, at vi deporter-